

Τ' ἀκρογιάλι

Νίκος Καμπᾶς

Θυμοῦμαι, χθὲς ἐκοίταζα τὴ θάλασσα νὰ τρέχη
καὶ τ' ἀκρογιάλι τὸ ξηρὸ μὲ κύματα νὰ βρέχη.

Σήμερα ὅλα ἤσυχα, καὶ τώρα τ' ἀκρογιάλι
κατάξηρο ἀπλώνεται καὶ διψασμένο πάλι.

Εἶναι ἡ μοίρα του: ζωὴ μιὰ μέρα νὰ τοῦ δίνει
ἡ θάλασσα καὶ αὔριο νεκρὸ νὰ τὸ ἀφήνη.

– Γιατί δακρύζω; – Ἄχ, γιατί σὲ μοιάζω,
ἀκρογιάλι·

τὴ μία μέρα μ' ἀγαποῦν καὶ μὲ ξεχνοῦν τὴν ἄλλη.